

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

(JAMES DEBEVEC, Editor)
 6117 St. Clair Ave. Henderson 1-0628 Cleveland 3, Ohio
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year; \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

MARCH 1950						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FR	SAT
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Entered as second class matter January 6th 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd 1879.

83 No. 60 Mon., March 27, 1950

Truman ne gre v Moskvo

Ko se je odkrilo, da imajo boljševiki nekatere tajnosti atomske bombe, so mnogi politiki Zapada predlagali, da naj se zopet sestanejo odgovorni voditelji Sovjetske Zveze, USA, Velike Britanije in morda še kake druge države, da bi skušali rešiti vprašanje svetovne razorožitve oziroma se pogoditi, da bi se atomsko orožje na nobeni strani, v nobenem vojnem spopadu ne uporabljalo. Medvojni angleški predsednik vlade Churchill je predlagal, da naj se sestanejo zopet veliki trije, kot so se sestajali med drugo svetovno vojno. Nekateri vidnejše osebnosti v Ameriki so stavile podobne predloge. Tako je bivši republikanski kandidat za predsednika Harold Stassen predlagal veliko konferenco sredi dvajsetega stoletja.

Odgovorni voditelji ameriške zunanje politike pa so to pot nedvoumno pokazali, da Sovjetski Rusiji nič ne verjamejo in zato smatrajo, da je vsako pogajanje z boljševiki brezpredmetno. Federalni tajnik Acheson je izjavil, da mora USA in ves svobodni svet graditi nove položaje, ki bodo pokazali toliko moč, da boljševiki ne bodo mogli niti mimo niti proti. Poprej, brez te moči, so pogajanja z Rusi v naprej brezuspešni.

Predsednik Truman je v to razpravo posvetil z izredno jasnim stališčem: "Amerika je vedno voljna sodelovati za sporazum, ki vodi k miru, če bo videla resnično voljo, res dober namen in praktične predloge. Toda, dokler imamo opravka s komunizmom, ki je oborožen do zob in neprestano kaže svoje imperijalistične namene, toliko časa moramo vsi svobodni narodi samo paziti kako bomo uspešno nasprotovali tej nevarnosti."

Predsednik je obenem izjavil, da on v nobenem slučaju ne misli hoditi v Moskvo k nikaki konferenci s Stalinom, dokler bo on predsednik Združenih držav.

New York Times v uvodniku pravi, da se predsednik pač dobro spominja na Potsdam in da ga ta spomin opominja in svari pred novimi sestanki in sporazumi s Stalinom.

Sovjeti so nesposobni za sporazumevanje

Friderik H. Osborn je bil delegat Združenih držav pri Zvezi Narodov za pogajanja glede splošne svetovne kontrole nad atomskim orožjem. Sedaj je odstopil in dal sledečo izjavo: "Z ljudmi iz Kremlina ni mogoče napraviti nobenega resnega, poštenega dogovora. Sovjetski voditelji ne poznajo pojma pogajanja, popuščanja, sporazumevanja in dogovora. Je že skrajni čas, da se tega zavemo in da nehamo z upanjem, da nam morejo konference in sestanki s Sovjeti kaj koristiti." To izjavo je dal g. Osborn na univerzi v Princeton, N. Y. (22. februarja.)

George Cannon, uradnik zunanjega ministrstva Severne Amerike je v zelo znani reviji Readers Digest napisal izčrpano študijo o sedanjem mednarodnem položaju in prihaja do istega zaključka: Sporazumi s Kremlinom so brez pomena dokler vodje boljševizma nimajo proti svojim načrtom tako silne organizirane moči, da bodo uvideli, da ne morejo nikamor več. Združene države morajo zato imeti tako veliko vojno moč, da se bodo voditelji Sovjetov vedno premislili predno bi napadli, ker bo vsak uspeh v naprej neverjeten ali nemogoč. Amerika mora krepiti voljo in sredstva za odpornost proti Kremlinu med vsemi svojimi zavezniki in mora vreči na tehtnico ves svoj vpliv, kjerkoli je le kaka priložnost, da bi se moglo zaustaviti sovjetsko prodiranje.

Tako kakor ta dva Američana, misli več ali manj cela Amerika. Vsako popuščanje napram Sovjetski Zvezi in komunističnim satelitom, se je še vselej izkazalo za brezuspešno in napačno. Sovjeti so s svojim ravnanjem napravili Ameriko odločno in nepopustljivo. Sovjeti in komunistični sateliti bodo kmalu čutili tudi krepke posledice.

New York Times 6. marca objavlja izjavo organizacije Freedom House v New Yorku, ki se je izjavila proti vsaki konferenci s Sovjeti v sedanjem položaju. Izjava pravi: Vsako pripravljenost, da se pogajamo in razgovarjamo z Moskvo tolmači Kremlin kot našo slabost. Zato naj politični vodje na naši in evropski strani Atlantika pazijo. Najnovejša zgodovina kaže, da je komunizem gibanje, ki hoče ali gospodariti ali uničiti svet. Izjavo so podpisali mnogi odlični javni delavci v USA z bivšim državnim tajnikom Robertom P. Pattersonom.

Kdo je bolj bel

Bela garda je ime za nasprotnike komunistov v Sloveniji. Bela garda pomeni bojevito reakcijo. Kadar hočejo slovenski komunisti koga najhujše zmerjati in mu naložiti najtežji zločin, pravijo, da je belogardist. Dne 26. februarja je na kongresu Zveze Slovencev Komunistične Mladine v Pevni govoril komunistični tovariš Vižintin in komunistični list "Soča" je lepo ponatisnil tele njegove besede: "Poleg klerikalnih oblastnikov in informbirojevcev imamo za nasprotnike tudi takzovane bele. To so tisti, ki izdajajo

svoj narod in so predstraža ameriške politike pri nas." "Soča" je v isti številki prinesla tudi poročilo, da je Amerika dala Jugoslaviji 20 milijonov dolarjev posojila. Ljudje, ki so to brali, so se muzali in pripominjali, da so dolarji beli.

BESEDA IZ NARODA

Pismo Vrhenskoga Tineta

Waukegan, Ill. — Letošnji sušec je bil v svojih prvih dneh kaj čuden mesec. Začel je s sneženimi zameti, s hudo zimo par stopinj pod ničlo. Tako je pihalo, da je nas zima ščipala in praskala kar preko zidov in sten. Moj sodelavec v tovarni mi je pravil, da ga je eno noč v tistih mrzlih marčevih nočeh tako zeblo, da je čutil zimo skozi blazino v svoji spalnici. In to v novi hiši, ki jo je šele pred par leti zgradil. Jo že niso oblekli dovolj, sem mu rekel. Hiše namreč zdaj po novem natlačijo med pokončnicami in prečnicami z neko bato, čemur pravijo insulacija. Take hiše so dosti bolj tople, kakor pa brez tega.

Mesec sušec je že od nekdanj zvit in hudomušen. Amerikanci pravijo o njem, da če pride z lepim vremenom, da pride kot jagenček ponižen in če ob svojem koncu odide v slabem vremenu, pa pravijo, da odide kot lev. Ali pa, da pride kot lev in da odide kot jagenček. Letos je prišel z vso svojo krvoločnostjo, kakor kak razjarjen bengalski tiger. Kako se bo od nas poslovil seveda še ne vem, bom poročal potem.

Obstanka pa tudi zima nima več, smo že menda približno spomlad. Drži po par dni, sneži in dežuje, pa zopet pride kak gorkejši val in sneg stopi. To pa seveda povzročijo mlake in luže po ulicah in marsikje v mestu in po okolici so imeli sitnosti, ker kanalski odtoki so v hudi zimi zamrzili, potem se je začelo otajati pa voda ni imela odtoka in marsikaka klet je bila poplavljen, kar ni prav nič prijetna zadeva. Kadar imamo take sitnosti, se naši mestni očetje spominjajo, da bi bilo dobro našo kanalizacijo izboljšati. Ampak ko take sitnosti izginejo, pa na vse pozabijo in ostane vse zopet po starem. V naši naselbini ravno ni te nadloge, ker smo bolj na višjem kraju. Kjer so pa bolj v nižavah jih pa imajo.

Automobilskih nesreč je vedno dosti na dnevnem redu. Skoro ga ni dneva, da bi se kaj ne dogodilo. Pred nedolгим, ravno ko se je sneg in led otajal in so stale po nižjih krajih luže, se je dogodila na deseti cesti in Lewis ulici nezgoda. Eden voznikov je zavozil z naglico v lužo ob strani, da je voda plusnila v nasproti vozeč auto in udarila vozniaka ravno v obraz. Da mu je za nekaj trenutkov vzel vid in ga zaslepilo. V takem stanju je šel preko križišča in zadel v nek preko vozeči auto in tri osebe so bili ranjene. Ranjenci so v bolnišnicah, vozniaka pa bosta morala pred sodišče.

V tukajšnjem gledališču v Waukeganu so kazali znani madžarski proces proti kardinalu Mindsentyu. Prav zanimiv je in vsak ki le more bi ga naj šel pogledat, kadar ga bodo igrali v njihovem kraju. Film nazorno pokaže, kaka pravica je pod komunizmom. Ko ljudje vidijo tako postopanje na sodnji, kako morejo še zagovarjati komunističen red. In med nami je dosti takih, ki pravijo, da je vse to le propaganda, ter da ni res tako hudo. Seveda ne njim, ki so tu na svobodi. Ko bi bili tam, bi pa bilo drugače. Taki so prav res taki, kakor pišejo v Baragovih Večernicah, da jim sr-

ce hladi, kadar jih "far" dobiva po hrbtu in glavi. Ali duhovnik kaj takega zasluži ali jih dobiva po krivici, to se naši napredni modrijani ne vprašujejo. Samo, da je "far" tepen, pa jim je prav. Tako sta jih izučila bivši list "Glas Svobode" in pa teta "Prosveta." Da, bivši in sedanji uredniki teh listov zdaj lahko vidijo, kako so svoje učence vzgojili. Če imajo kaj pravičnega čuta, jih je lahko sram. Pa naj bo dosti o tem.

Te dni je umrla v North Chicagi na 613-deseti cesti znana slovenska pijonirka Mrs. Katarina Hladnik. Dosegla je starost 70 let. Pokojnica je bila članica dr. Marije Pomagaj, K. S. K. J. in članica društva sv. Družine, DSD. Tu zaužja štiri sinove, eden izmed njih je policijski poročnik v North Chicagu, o katerem sem že poročal pred nekaj tedni, da je bil v februarju povišan kot poročnik. Dalje zapušča dve hčere in dva brata, eden je Lovrenc Korenčan, ki živi v Chicagu, drugi pa Jakob Korenčan, ki biva v Berwyn, Ill. Tu ima tudi še živo sestro Jennie Berenček. Pogreb se je vršil iz cerkve Matere Božje v Waukeganu na Ascension pokopališču. Naj počiva v miru in naj ji sveti večna luč! Sorodnikom pa naše iskreno sožalje!

Ker ne vem, če se bom še kaj oglasil pred Velikonočjo naj že zdaj voščim vsem veselo Alelujo in mnogo prihov in kolačev, pa za nateček želim vsem tudi še kake dobre kapljice zraven!

Vrhensk Tine.

Pasijon bomo videli

Cleveland, O. — Pasijon — to besedo večkrat slišimo posebno v postnem času. Tudi na cvetno nedeljo ga naši duhovniki berejo pri sv. maši. Da bomo pa bolj razumeli vsebino pasijona, nam ga bodo naši slovenski igralci podali na cvetno nedeljo v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. To je največja drama sveta, ko se je Bog učlovečil in živel do 33. leta, delal čudeže, učil takratno izvoljeno ljudstvo — Izraelce in sploh vse, ki so ga hoteli poslušati.

Pa, ker jih je učil prav, kakor se sedaj nas učijo njegovi namestniki-duhovniki, so ga sovražili, preganjali in umorili, kakor se danes sovražijo duhovnike, jih preganjajo in morijo. Ne vem za vsa imena igralcev, ker jih je preveč; vem le, da bo Simona Petra zastopal Frank Košak iz Newburgha, ki ga vsi poznamo in vemo, da je Frank izvrsten igralec, ki vselej dobro izpelje svojo vlogo. Torej vemo, da je Petrova vloga v dobrih rokah.

Drama Pasijon je znana vsemu katoliškemu svetu, ker pač predstavlja Kristusovo trpljenje. Za to predstavo je treba dela in truda in učenja, kar je združeno tudi z mnogimi stroški. Zato že sedaj sklenimo, da v nedeljo 2. aprila, to je na cvetno nedeljo vsi pohitimo v Slovenski narodni dom na St. Clair Ave., da vidimo pretresljivo dramo — Pasijon.

Začetek ob treh popoldne in sicer točno. Naj ne bo daljava vzrok, da bi se ne udeležili, saj pravijo, da vse ceste iz obširne države Ohio vodijo v Cleveland. Morda ne bomo več v našem življenju imeli prilike udeležiti se tako pretresljive drame kakor je Pasijon. Pozdravljeni. Jacob Resnik.

Zahvala dobrim ljudem

Cleveland, O. — Podpisana se želim na tem mestu prav pristrčno zahvaliti vsem tistim, ki ste mi darovali za sveče, kakor sem vas prosila za našo nekdanjo osilniško faro. Bog vam plačaj stotero. Saj vsakega krščanskega usmijenega človeka čaka nekoč plačilo za vsa njegova dobra dela. Toliko bolj še za sveče, ki gorijo Bogu na čast. Sledeči so darovali.

Po \$10.00: Joseph Stampfel, 1139 E. 76. St. in Peter Bukovec, 3547 E. 76. St.

Po \$5: John Potokar, predsednik Double Eagle Bottling Co., neimenovan, in Mary Nos. Mary Sajovic je darovala \$3, po \$2: Tončka Jevnik in M. K. z Chicaga.

Po \$1: Frances Kovačič, neimenovana, Uršula Lovšin, Jack Mencin, neimenovana Frances, Mary Otoničar neimenovana, Rozi Lach, Frank Jera n, Anna Znidaršič 50c. Skupno \$51.50.

Takoj, ko sem dobila nekaj denarja sem kupila 6 in pol ducata sveč, dalje spodnje perilo, zimsko in letno in vse druge stvari, ki jih tako zelo potrebujemo. Take stvari kot jestvine sem pa jaz sama dala, kot sladkor, kavo, čaj, juhe, mleko in mnogo drugega. Paket sem odposlala še 9. februarja in upam, da bodo prejeli za veliko noč. Zaborj je tehtal nekaj čez 40 funtov, za kar sem plačala poštne .6.60. Ker imam še nekaj sveč bom poslala še enkrat in zraven imena darovalcev, da bodo mclili za nas. Saj to mi najbolj potrebujemo.

Treje še enkrat iskrena hvale vsem skupaj in veselo veliko noč. To pa tudi vsem pri Ameriški Domovini, ki so nam toliko naklonjeni in pomagajo za vsako dobro stvar. Bog živi vse, posebno pa našo Micko, ki se vselej tako luštano nasmeji. Ji bom že prinesla kakšen lep prirh, ki je tako pridna.

Razume se, da rada sprejemem še kak dar za našo osilniško faro, če bi se dobila še kakšna dobra duša. Hvaležna vam bo za vsak dar.

Mary Stamonik,
 6209 Bonna Ave.
 Cleveland 3, Ohio.

Zahvala našemu narodu

Cleveland, O. — Podpisana se prav pristrčno zahvaljujem našemu narodu, ki se je tako velikuodušno odzval v našem prizadevanju v letošnji kampanji za Ameriški Rdeči križ. In v čast nam je, da lahko danes poročamo, da smo presegli našo kvoto za 23. vardo, ki je bila \$1,600.

Do današnjega poročila smo prejeli \$1,627.97; posamezniki pa so poslali na glavni stan Rdečega križa v gotovini in obveznicah \$65.00; Torej skupaj do danes \$1,692.97.

Najtoplejša zahvala našim trgovcem, društvom, posameznikom in gospodinjam, ki so se odzvali na naše trkanje na njih vrata. Odpirala so se nam vrata kakor tudi srca naših dobrih ljudi. Ponosni smo lahko vsi na naš narod, ki je tako dober in plemenit ter se vselej odzove, kadar koli se kje rabi pomoč.

Posebna hvala pa našim pridnim delavkam in delavcem, ki so prostovoljno dali svoj čas in se niso ustrašili snega, dežja in mraza in prav do zadnjega dne delali, da nam je bilo mogoče doseči in celo prekoračiti zgoraj navedeno kvoto.

Naj vam tukaj navedem tudi imena teh pridnih in vrlih delavcev: Mary Mahne, Anna Rode, Mary Milavec, Mary Hrastar, Ann Mihelich, Rose Petrovic, Mary Otoničar, Mary Prijatelj, Mary Cira, Stella Cook, Tillie Joniec, Ruth Prhne, John Tavčar, Mr. Malm, Frank Klemenčič, Mrs. Chas. Skully, Mrs. John Kremžar, Uršula Unetič,

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Odkar sem postala bolj izobrazena, mi je že kar sitno, če vonomer ne letijo vame taki pokloni kot: gospa; klanjam se gospa; kako pa kaj danes pri vašem srčku, milostljiva; s katerimi me obmetujejo novi Amerikanci. Meni je kot bi mi kdo rožice sadil in sama ne vem, kam bi pogledala, ker se moram delati, kakor bi bila v zadregi. Kakopak!

Samo našega štulca ne zrenjam, da bi se vsaj majhno oglašal. Konec bi ga bilo pri priči, če bi mi izrekel enkrat po pomodo kakšno dopadljivo in moderno slovensko besedo. Če se sam ne zbrihita in zrajta, pa nič. Saj dobim pa od drugih strani toliko več poklonov. Malokateri naročnik ali naročnica obnovi naročnino, da ne bi pripisal spodaj . . . pa Micko pozdravljamo! Koliko jih pa je, to vem, ki mi jih naš utaji. Boji se, šment, da se ne bi prevze-la. Uh!

Oni popoldan je prišel naš mali iz šole. To se pravi, saj on ne pride v hišo, ampak kar pade notri in če ima kaj važnega, že zunaj na cesti naznanja prihod. Ono popoldne je torej zopet tresčil v kuhinjo, se med vrati široko vstopil, se priklonil in izrekel: "Halo, gospa Micka!" Vidite, iz tega bo še nekaj. Hiša bo kar v dobrih rokah, ki bo doma imel. Sva že vedela z njim, ko sva tega odločila za doma.

V naglici nisem vedela, kaj bi mu dobrega dala, ki me je tako lepot pozdravil. Ti živalca ti, kako dober otrok je to, sem si mislila in hitro stikala po špažji, da sem mu poiskala in dala nekaj bonbončkov.

"Kaj ne, Father Rupar te je naučil?" sem skušala izveči iz njega visoko izobrazbo, ki jo dobiva v naši šoli pri Mariji Vnebovzeti.

"Tega pa ne," je rekel in povedal, da ga je tega naučila ena od novih Amerikank. Pohvalila sem ga in mu rekla, naj bo še naprej tako priden, da bo iz njega še kaj, ko doraste. Se reče, saj polkic si je že izbral in ga bo težko od tega odvrtiti. Ko je bil manjši, je rekel, da bo škof, zdaj se mu pa zdi, da bi moral predolgo čakati na to in da bo raje počestni bus vozil.

"Si slišal malega?" sem vprašala našega, da ne bi prezrl si-

Uršula Mulej, Mrs. Strniša, Rose Retar in Ann Princic.

Prav lepa hvala tudi Sloveskemu narodnemu domu za sobo, kjer smo zborovali. Enako lepa hvala našim lokalnim časopisom, ki so ves čas kampanje pridno oglašali to kampanjo Rdečega križa.

Načelnice za 23. vardo: Pauline Stampfel, Cecilija Subel, Josephine Stwan.

Odkritosrčen nasvet

Mlad trgovec: "Moj tovariš me je pred četr ure v gostilni počestil z osiom. Gospod sodnik, ali naj mu dam zaušnico, ali naj ga tožim?"

Sodnik: "Ne svetujem vam ne eno ne drugo. Ako mu daste zaušnico, vas toži. Če ga pa tožite, bo gotovo poskusil z dokazom resnice."

Modrijan

— Papa, kaj je to modrijan?
 — Modrijan, dragi sinko, je mož, ki je vedno enakega mnenja s svojo ženo.

novo visoko izobrazbo in namig, da bi kaj takega tudi očetom ne škodilo.

Odgovoril mi je, da ga je slišal, pa da ga zato ne bo pretepal.

"Kdo pa pravi, da bi ga tepel zato, pohvaliti bi ga moral, pohvaliti, šikalo bi se in fantu bi se dobro zdelo." Nič ni rekel, samo v časopis je strmel, kot bi bilo tam vse njegovo zveličanje. Najbolj me jezi, kadar nič ne reče, da bi mu lahko kaj vrnila. Sama se pa tudi ne morem kregati.

Na to sva bila že pozabila, ko oni večer sedimo pri večerji. Ajmoht je bil in naš je že tretjič nakladal, ko me dregne in šepne: "Poglej, Jimmy nekaj tuhta. Ne bo dolgo, ko bo nekaj tresčil v svet. Po meni se je vrgel in vedno kaj iztakne v svoji modri glavici. Jaz sem bil prav tak, ko sem bil majhen."

Sem že mislila nekaj reči o tej samohvali, pa nisem hotela pokvariti dobre volje, ki je vladala med zajemalci. Pogledala sem malega in res videla, da počasi zajemlje, se zazre v strop, se zamisli, pa zopet dregne z žlico v ajmoht. Nekaj bo, kar bo, sem uganila in kar pri strani me je že začelo bosti od same radovednosti, o čem naš bodoči gospodar premišlja. Ali bo hotel ineti kaj novega, ali bo pa kaj drugega v njegovo korist, kakor je to vselej, kadar odpre usta. Saj ni drugega kot: Micka, ali smem to, Micka, ali smem ono, Micka ali smem iti v kmeto, Micka, ali mi boš prinesla iz mesta to in to, pa še to in to.

Njegov god bo kmalu in bogve, za koliko me bo olajšal letos, sem si mislila in naskrivaj opazovala njegov tajinstveni obraz, da bi razbrala z njega vnaprej, kaj pride.

"Masa priden je in šolsko nalogo že kar med jedjo ponavlja," mi zopet šepne naš. Predno sem mu mogla odgovoriti, že naš Jimmy dvigne glavo, upre svoje plave oči (naš pravi, da so natančno njegov posnetek, to se razume) vame, potem pa še v našega in počasi, pa zelo razločno spregovori tele mile besede:

"Ti salaminski hudčič, ti!"

Meni in našemu sta padli žlici iz rok in zares nisva vedela, kaj bi rekla na take zgledne besede. Jimmy naju je svetlo gledal in čakal, kaj bova rekla. Najprej pride do sapa njegov oče, ki ga vpraša, kje da je, za božjo voljo slišal te besede. Povedal je, da mu je to rekla ena izmed novih Amerikank, ker ji ni pustil, da bi od njega prepisala nek stavek v šoli. Naš mali je rekel, da se mu zdi, da ga za to neuslugo sicer ni pohvalila, da bi pa rad vedel, kaj mu je rekla s tistimi besedami. Povedal je, da si ni še nikoli tako napenjal možgan, da bi prinesel stavek domov natančno tako, kakor mu ga je deklica rekla. Do pičice natančno ga je prinesel. Saj če bi bilo kaj iz katekizma ali računstva, bi ne prinesel domov niti polovice.

Naš je mencil in ni vedel, kako bi mu besede prestavil na angleško, da bi jih Jimmy razumel. Iz sebe je spravil toliko, da mu je rekla kaj takega, kot bi mu hotela zalučati v obraz ameriški izraz "bums." Jimmy je bil s to razlago zadovoljen, a je odločil, da se v slovenskem vse lepši sliši in da bo zdaj vsakemu slovenskemu otroku vpil v obraz tisti poklon.

Saj vem, kako! Drugi dan že ni več znai povedati stavka. Za take tiče je novo samo takoj, čez pet minut je pa že za med staro šaro. Dostikrat je prav tako, vselej pa ne.

"Samo glej, da te Father Rupar ne bo slišal," ga je posvaril naš. Morda bi naš mali res šel in začel vpiti tam okrog šole tiste mile slovenske besede, da bi se ljudje po Holmes in tam okrog križali in si pripovedovali, da je fant Debevec in da kakšno vzgovo ima. Se reče, saj če bi ga gospod Rakar slišal, bi ga pohvalil in ga morda še kaj lepega navadil.

KARL MAUSER:

KAPLAN KLEMEN

ROMAN

Oznojen je prišel do kočice. Nebo je bilo skoraj že temno, jekleno sivo, kakor okaljeno. Sobico je dožil isto kakor taktirat. Zveselil se je. Zdaj lahko dežuje vsa noč.

V ozračju je ležala teža. Ko je stopil pred kočico, se je spod neba odtrgal blisk in zvit planil v dolino.

Tišina. Klemen je čakal na prve kapljice.

Padle so debele in težke kakor jagode z rožnega vena. Ujel jih je na dlani, kjer so se razlile kakor velike solze in stekle med prsti.

Nato se je ulilo, kot da se je razklalo nebo. Dolina je zgnila, čez in čez je ležala vodena zavesa.

Klemen je stopil pod napušč. Bliski so udarjali, grom se je zadeval ob skale in bobnel med prepadi.

S škrljaste strehe so se ulili curki.

Klemen je globoko dihal. Divja igra ga je prevzela. Slepčiči bliski so se sprepašali po nebu in Klemenu se je zdelo, da stoji sam sredi sveta, ki se dviguje in rolni.

Potlej se je nevihta unesla. Grom se je oddaljil in naliv je prešel v pohleven, vztrajen dež. Klemen je odšel v kočico. Tišina po nevihti je bila globlja, oprana. Klemenu je prijetno dela.

V sobici je sedel za mizo. Ni vedel, kam bi uprl misli. Dež okrog kočice je zapiral pota.

Odmelil je rožni venec in poiskal knjigo v nahrbtniku. Skušal je brati. Ni vzdržal dolgo. Zaprl jo je in se naslonil na stol.

Zdaj bi se mogel z Jelko mirno pogovoriti. Tako, da bi nobena beseda ne bolela.

Prijetno škrablja dež po škrljasti strehi. Popoldne milneva in mračji se. Počasi seda mrak po prostoru in pohištvo. Še na Klemenove misli.

Luči ne prižge. Koj po večerji leže. Na zaprto okno ličejo deževne kalje, ki jih zanaša veter.

Potlej veter narašča, orgla med skalami in dež ponehuje. Klemen ne misli na nobeno stvar. Zdi se mu greh, da bi zmotil mir, ki diši po opranem brinju.

Jutro je bilo lepo in čisto. Klemen se ga je zveselil. V umitem zraku se je počutil kakor prerobenega.

Na vrh je odšel zgodaj, ker se je mislil koj po južni vrtni domov. Šopka tokrat ni nabral. Samo nekaj očnic si je zataknil za trak.

Precej po kosilu se je spuстил navzdol. Ovinke je kar presekaval.

Sredi strmine se je ustavil. Dobrih deset korakov od njega je stal viharnik, deblo z debelimi suhim vejami, grčaste korenine so se kakor debele žil-

nate roke zajedale v skopo zemljo.

Klemen je stal in strmél. Viharnik, samotno drevo, razčesano od strel in nalivov, plavžov in valečega se kamenja. Samo sredi strmine, brez opore, prepučeno poletnim viharjem in pomladanskim plazom. Kakor da ima korenine do pekla, tako krčevito se drži na strmini borne zemlje in skalnatih špranj.

"Vsemu se upira in vendar stoji," se utrne misel Klemenu. "Razbit je, brez vrha, brez igličevja, vsega oropan, toda ne vda se. Drži se. Plazovi se dele ob njem, ne premakne se in ne upogne."

In kakor da je videl veliko razočetje, je Klemen zamahnil s klobukom.

"Pozdravljen, brat viharnik! Na svidenje."

Čudno lahak je odšel po poti. Še dvakrat se je ozrl. Čokati viharnik, zasidran v strmini, je gledal za njim. Od daleč je bil podoben stercu, ki je že viden vse sladkosti in vse bridkosti tega življenja in ga nobena stvar ne more prevarati.

V Begunjah je mislil Klemen iti na pivo, pa se je koj premislil. Skoraj letel je do Lese. Šele tam se je unesel in se odzidal.

Od Lesc do doma je hodil počasi. Rad bi ohranil v sebi hipe, ki jih je preživel, razdivjano naravo, narahlo pritrkavanje dežja po škrljasti strehi, oprano jutro in viharnika na strmini.

Čudno tih je stopil pred hišo, pozdravil mater in se šel preobleč v svojo sobo.

Zvečer gleda Klemen proti goram.

In mora misliti na viharnika, na samotnega brata, ki je zdaj sam s temo in z vetrom, ki se spušča po strmini.

Počitnice so se kar vlekle. Ni jih hotelo biti konca. Kremenec je dvakrat pisal. Da se Klemen nareja, da je zdrav, da je Resnik dobil dva meseca zapora in da so otroci lačni. Zenska sama ne more vsega. Čeprav mož ni prida zaslužil, nekaj je bil.

Koritnikovo so spravili v bolnico. Nakopala si je bolezen. Seveda, vlačila se je in prodajala. Nazadnje je reva. Dostj je bil oče kriv.

Vesel in žalosten je Klemen Kremenčevih pisem. Kar ni ma več obstanke. Najraje bi videl, da bi bile počitnice konec in da bi se vrnil v Ljubljano, da bi spet prišel med ljudi, ki so mu prirasli k sreči.

Za Resnikovo je zbral nekaj po vasi. Župnik Vencel so k vsemu primaknili nekaj kovačev.

(* 1 kovač — 10 dinarjev.) Nato je zanesel zavoj na pošto. Vso svojo ljubezen je položil vanj.

Resnikoveca bo vesela. Teden ni minil, ko je prišlo pismo, pisano s šolsko pisavo. Pisal je Resnikov fant, ki je hodil v četrti razred. Otroška pisava in zrele besede.

"Matj mu je narekovala," je bil srečen Klemen. Velike črke, nerodne, s strahom pisane so govorile s papirja. Klemen je videl Resnikoveca, kako sedi za mizo, suha in sklenjena in narekuje.

"Tako zapiši, Ivan, da bo prav."

Veliko trpljenje je v besedah, velika bolečina, skrita in ograjena. Klemen jo čuti. (Dalje prihodnjic).

— Gozdovi v Kanadi zavzemajo 600,000,000 akrov površine.

MARCH 1950						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
	1	2	3	4		
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

APRIL

2. — Pasijonski klub pada Pasijon v SND na St. Clair Ave.

14. — Immaculate Conception Church Holy Name Society ples v SND na St. Clair Ave.

15. — Društvo Danica št. 11 SDZ ples v SND na St. Clair Ave.

16. — Pevski zbor Zarja spomladanski koncert v SND na St. Clair Ave.

21. — Golden Gophers Club ples v SND na St. Clair Ave.

22. — Društvo Vodnikov venec št. 147 SNPJ ples v SND na St. Clair Ave.

23. — Glasbena matica vprizori opereto "Gospodična Nituš"

v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

23. — Otvoritev novega Ameriško slovenskega doma na Recher Ave., Euclid, O. ob eni popoldne.

28. — Independent Veterans Club ples v SND na St. Clair Ave.

29. — Društvo Lipa št. 129 SNPJ ples v SND na St. Clair Ave.

MAJ

5. — Veterans Blaskovič Post 5275 ples v SND na St. Clair Ave.

6. — Društvo sv. Ane št. 4 SDZ ples v SND na St. Clair Ave.

14. — Društvo Euclid št. 29 SDZ obhaja 25 letnico obstanke v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

19. — American Veterans W. W. 2 ples v SND na St. Clair Ave.

20. — Društvo sv. Katarine št. 29 ZSZ ples v SND na St. Clair Ave.

21. — Slovensko samostojno podporno dr. sv. Alojzija v Newburgu praznuje 50 letnico obstanke. Popoldne ob štirih banket v dvorani SND na 80 St.; ob osmih zvečer pa ples. Igra Sokach orkester.

26. — Društvo Martha Washington št. 38 SDZ ples na St. Clair Ave.

27. — Društvo Sreča Marije ples v SND na St. Clair Ave.

28. — Društvo Soča št. 26 SDZ priredi piknik na prostori Doma zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave.

JUNE

3. — Glasbena matica ples v SND na St. Clair Ave.

10. — Društvo Jutranja zvezda št. 137 ABZ ples v SND na St. Clair Ave.

17. — Sportmen's Club of Slovenec št. 1 SDZ ples v SND na St. Clair Ave.

18. — Zveza društev Najsv. Imena priredi velik katoliški dan združen za vrtno veselico na prostorih Brae Burn, 25000 Euclid Ave.

JULIJ

23. — Piknik fare Marije Vnebovzete v Collinwoodu na cerkvenih prostorih.

SEPTEMBER

24. — Pevski koncert skupnih pevskih zborov pod vodstvom Mr. Vavterja v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

OKTOBER

29. — Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete priredi ni.

"Velikodušna pomoč" skrifa pod repo in zeljem

"Slovenski poročevalci" z dne 6. novembra leta 1949 piše pod gornjim naslovom sledeče:

Čim bolj peha klika Enver Hodže (Hodža, — albanski diktator, ured.) albansko ljudstvo v gospodarsko krizo, lakoto in goloto ter ga pušča zaradi svoje pustolovske politike nezavaranega pred grškimi monarho-fašisti, tem bolj narašča število beguncev iz Albanije, ki beže za ceno življenja v našo državo. Kljub okrepljenim varnostnim ukrepom v obmejnih predelih proti Jugoslaviji, kljub izredni budnosti albanskih graničarjev so pobegi vedno številnejši. — Pred kratkim je pobežnilo čez mejo na obmejnem odseku pri Prizredu devet družin z 52 člani.

Vprašate nas, zakaj smo pobežniki. Težko vam to opišemo, je dejal Dostan Parlaku, kandidat Partije in vodja Ljudske fronte. Težko se loči človek od svojih krajev. Greš v neznan smer, čez planine. Tam pustiš družino, sosede, tovariše, s katerimi sem pastiral, hišo in vse najdražje. Toda tam ni bilo več mogoče vzdržati. Nato je Dostan Parlaku nadaljeval: Gorje tistemu, ki ga osumijo, da je kdaj kaj pohvalnega rekel o Jugoslaviji. Take ljudi strahotno mučijo, huje, kot so to delali fašisti med okupacijo.

Nato so se vrstile strahotne slike nasilja. Enver Dakala, sekretar celice v Novem selu, je povedal, da je moral pobežniti, da ga ne bi zadela usoda številnih drugih, ki so izdihili pod udarci ali pa ostali pohabljeni za vse življenje. Emurla Šehi, učitelj iz Nanga, je bil osumljen da ima stike z Jugoslavijo. Izgnali so ga v taborišče v Tirani. Pripovedujejo, da so ga najstrahotnejše mučili. Vzdržal je samo nekaj dni in naglo umrl. Ista patrolja je odvedla istega večera v taborišče v Tirani Alija Jusufa iz Novega sela, Salija Ibrahima iz Šištova, Dzafra Alijo iz Kendera, Čanila iz Topojana in Nebija Faslija iz Kolo-voza. O teh še ni ničesar znana. Osmana Alija iz vasi Šišto-voza so zaprli v oddelku za varnost v Kuksu. Tudi njega so osumili, da simpatizira z Jugoslavijo. V začetku so ga mučili z lakoto, nato so uporabljali druge načine mučenja, na koncu pa so se zatekli k nemu najtežjih mučenju. Vsa dan so ga za dve uri obesili privezane-kega okrog prsi. Zahtevali so, naj pove o zvezah z Jugoslavijo.

"card party" v cerkveni dvorani. Cene v vezani trgovini so nezno- sne. 1 kg masla velja 100 lekov, škatlica vžigalic s 30 vžigalicami 15 lekov. Delavec država ne jamči preskrbe s tekstilnim blagom in obutvijo. Zato se vedno pogosteje pojavljajo pobegi. Skupina delavcev iz vasi Oreška in Jušne je pobežnila z dela iz Tirane. Čez nekaj dni so jih miličniki spravili v zapor. V deželi množične bede imajo Sovjeti svoje magazine, ki so v Tirani in v katerih dobite lahko najboljše blago, čokolado, maslo, salamo ter podobne redkosti, ki so dandanes v Albaniji redkost. Sovjetski vojški in gospodarski svetovalci so preplavili Albanijo. Plača sovjetskega majorja - instruktora v albanski vojski znaša 60,000 lekov, albanski major pa prejema nekaj več kot 50,000 lekov mesečno. Pred nekaj dnevi sta pobežnila iz garnizije v Krumu dva vojaka albanske vojske in sicer Numedin, doma iz Korče, in Ali Jonuzi iz Elbasana. Prekoračila sta mejo v obmejnem

čez trinajst dni je Osman Alija izdihnil na vešalih.

Če bi obvestili ljudi, je rekel eden izmed beguncev, bi odšlo vse Novo selo tisti večer z nami čez mejo. Od objave resolucije do sedaj je pobežnilo 14 prebivalcev Novega sela z družinami, približno 100 članov.

Emurla Mustafa je pripovedoval, kako so začeli po resoluciji (Kominforme) odstranjevati iz Partije in oblasti vse, kar je bilo preizkušeno v borbi, vse najboljše, kar je imelo albansko ljudstvo. To so izvajali iz govorom, da gre za ljudi Koči Džeđeja. Namesto teh ljudi so prišli tipi, ki so jih izpustili iz zaporov in so znani kot kontrarevolucionarji in paskrivači balističnih tolpa, agenti Italijanov ter podobni.

Šarib Badika, ki je pobežnil pred to skupino, pripoveduje: Na svoje lastne oči sem videl, ko sem bil zaposlen na otoku Saseno, kam vodi ta klika naš narod ob "pomoči", ki jo dobiva Albanija od Sovjetske zveze. V Valoni poljuju z albansko nafto cisternske ladje (Oil-tankers, op. uredništva) s sovjetskimi znaki, ki odhajajo v Brindisi v Italijo. Sovjeti trgujejo z albansko nafto v Italiji prav tako, kot so Bolgari trgovali z jugoslovanskim žitom v Grčiji. (Vsa gornja in bodoča podčrtanja oziroma ležeči tisk je v originalnem poročilu "Poročevalca." Uredništvo).

V Valoni in Draču so zaposleni pri nakladanju izključno sovjetski delavci, sovjetski vojaki pa stražijo skladišča.

"Prstov abanskemu vojaku in civilistu je na tem kraju strogo prepovedan." Nakladajo ponoči in to na zelo čuden način. Najprej nakladajo sođe z jedilnim oljem in posode z maslom, dalje bale volne in zaboje z "Venus milom," znane "Taraboš" cigarete" in albanski sir. Po navadi pokrivajo tak tovor z zeljem in repo, da bi albansko ljudstvo ne videlo, kam odhaja albansko bogastvo. V Albaniji pa za drag denar ne moreš kupiti niti mila niti petroleja. — Kar je prišlo prej iz Jugoslavije, so razprodali, police v prodajalnah pa so ostale prazne, tržnice zapuščene.

Praznina in lakota nista zajeli samo delavskih množic v mestih in vaseh, ampak tudi v arstadi ni nič boljše. V Albaniji ni niti tistih predmetov, ki jih tam v zadostni količini izdelujejo. To pa so: petroleji, jedilno olje, milo in druge potrebščine zajamčene preskrbe. Pred tremi meseci so se pojavili nekateri izdelki s češkimi znaki, kar pa je izginilo s prodajo po vezanih cenah. Razen tega so se pojavile neznatne količine italijanskega blaga, ki so ga uvozili sovjetski posredovalci, pa tudi to je kaj hitro izginilo.

Cene v vezani trgovini so nezno- sne. 1 kg masla velja 100 lekov, škatlica vžigalic s 30 vžigalicami 15 lekov. Delavec država ne jamči preskrbe s tekstilnim blagom in obutvijo. Zato se vedno pogosteje pojavljajo pobegi. Skupina delavcev iz vasi Oreška in Jušne je pobežnila z dela iz Tirane. Čez nekaj dni so jih miličniki spravili v zapor.

V deželi množične bede imajo Sovjeti svoje magazine, ki so v Tirani in v katerih dobite lahko najboljše blago, čokolado, maslo, salamo ter podobne redkosti, ki so dandanes v Albaniji redkost. Sovjetski vojški in gospodarski svetovalci so preplavili Albanijo. Plača sovjetskega majorja - instruktora v albanski vojski znaša 60,000 lekov, albanski major pa prejema nekaj več kot 50,000 lekov mesečno. Pred nekaj dnevi sta pobežnila iz garnizije v Krumu dva vojaka albanske vojske in sicer Numedin, doma iz Korče, in Ali Jonuzi iz Elbasana. Prekoračila sta mejo v obmejnem

sektorju pri Djakovici. Njune izpovedbe potrjujejo, da je točno vse, kar potrjujejo drugi albanski begunci. Pravijo, da je v albanski armadi nezaslišano nasilje in da nimajo vojaki plaščeve, obutve in pasov. Pripovedujejo, da več albanskih obmejnih stražarjev uporablja na straži eno in isto ogrinjalo. Del vojske nosi namesto čevljev opanke iz surove in presušene kože. Nekateri vojaki imajo na sebi samo polovico plašča in nošijo hlače, ki so razcapane do kolen.

Dva osla

Trmast osel je peljal voz gnojja. Za njim je stopal njegov lastnik, katerega je njegova žena zaradi njegove trmoglavosti pogosto zmerjala: "Ti si pravi osel!"

Osel je med vožnjo obstal in se ni več premaknil. Ne bič, ne vajeti niso uporneža premaknili z mesta. Kmet ga je zmerjal in vpil: "Prekleti prašič, umazani pes, grdi dolgohec! Mi boš peljal ali ne! Ali naj ti kožo ustrojim?"

Osel ni hotel peljati. Izbrani izrazi mu niso bili znani in vsečni. Bil ni prašič ne pes; dol gouhec pa tudi ne mara biti.

Tedaj mu je začel kmet dobrohotno prigovarjati. "Pojdiva, pojdiva stari tovariš." Ko je osel čul te dobrohotne besede, se je premaknil in odpeljal gnoj na njivo.

K davkarju

"Zakaj tako tečete, gospa Mlinarjeva?"

"Moj sinček je požrl poldolarski novic. Noben zdravnik ga ne more potegniti iz želodca."

"Pojdite k davkarju. Ta se briga za denar, pa naj ga najde kjersibodi."

DELO DOBIJO

Ženska dobi delo

Za hišna dela podnevi. Delo je na zapadni strani mesta. Pokličite TRINITY 1-4265. (60)

Delo za agenta

Išče se agent, da bi prodajal na debelo pri starih odjemalcih cigarete, cigare, candy, tobak. Mora govoriti slovensko in imeti svoj avto. Za naslov se pošlje v našem uradu. (64)

MALI OGLASI

Ledenica naprodaj

Naprodaj je dobro ohranjena ledenica, drži 100 funtov ledu. Vprašajte na 1531 E. 70. St. (blizu Wade Park Ave.) po 6 uri zvečer.

Dobri nakupi hiš

Blizu Lake Shore Blvd., hiša za 2 družini, 5 sob spodaj, 5 zgorej — 2 garaža in cementni dovoz \$16,500.

E. 185, od St. Clair Ave., hiša z 3½ sobami, polna klet, avtomatičen gas furnace, garaža, zelo lep 46x182. Se prodaja samo za \$7,500 in se lahko takoj selite vanjo. Vprašajte

Kovac Realty
960 E. 185. St. (64)

WE RENT!

Floor Sander and Wallpaper Steamers!

ORODJE, BARVE, PLUMBARŠKE POTREBŠČINE, KLJUČE, ELEKTRIČNE POTREBŠČINE

ST. CLAIR HARDWARE
7014 St. Clair Ave.
Tel. UT 1-0926
Laddie Pujždar Joe Vertocnik

Ali ste prehlajeni?

Pri nas imamo izborno zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutili prehlad

Mandel Drug

15702 WATERLOO RD.

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th

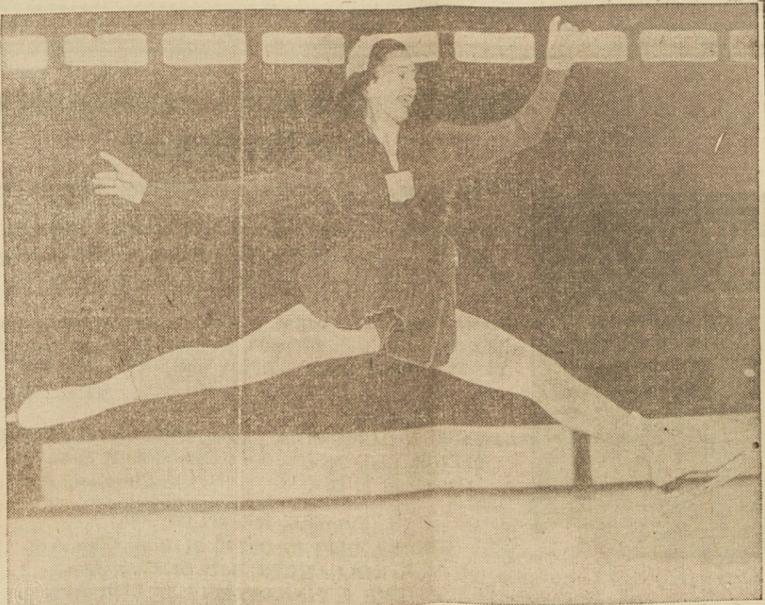
Money piles up fast when you salt away a bit regularly in U.S. Savings Bonds.

For example: Only \$18.71 saved regularly each week grows to \$10,828.74 in 10 short years.

Start today buying bonds at this bank and soon this hunk of change can be yours.

Put more OPPORTUNITY in your future!

Invest in U.S. SAVINGS BONDS

Svetovna prvakinja v drsanju za leto 1949. — Aja Vranova, Čehinja je bila prvakinja v drsanju za leto 1949 in sedaj pa se zopet poteguje za prvenstvo v drsanju za 1950. Nedavno je dobila prvenstvo za Evropo v tekmah, ki so se vršile v Oslu, na Norveškem. Sedaj pa bo nastopila v Londonu za svetovno prvenstvo za 1950.

Make This Your Buy Word For VITAMINS

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules are—

1-POTENT—each capsule contains the daily basic needs of the five vitamins whose requirements have been established as essential to human nutrition.

2-CONVENIENT—take just one capsule today and you can forget about vitamin supplements until tomorrow.

3-ECONOMICAL—a single capsule each day is all you take and all you pay for.

4-GUARANTEE—take one One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule each day for sixty days. Your money back if you are not satisfied.

MILES LABORATORIES, INC. Elkhart, Indiana

Prevarani detektiv

(ROMAN)

Prvo poglavje

Dne 20. februarja, 18. — bila je predpusatna nedelja, je zapustila okoli enajste ure zvečer partija tajnih policistov policijsko postajo Barriere d'Italie v Parizu.

Partija je imela povelje preiskati obširni policijski revir, ki se je raztezal od ceste, ki vodi v Fontainebleau do reke Seine, in od zunanjih bulevardov do utrd.

Ta mestni oddelek je bil tedaj jako slabo zapisan pri policiji. Drzniti se ponoči v to okolico je bilo tako nevarno, da so celo vojaki, ki so hodili iz utrd v Pariz v gledališča, imeli povelje čakati na policijski postaji; prepovedano jim je bilo ponoči hoditi po revirju, razven, če so bili najmanj štirje skupaj.

Po polnoči so postale te žalostne in ozke ulice zbirališče

celih čred vagabundov brez stanovanja. Tu so se shajali pobegli zločinci in drugi lopovi. Ako so imeli tekom dneva srečo, so se ponoči veselili in pijančevali. Kadar jih je omotil spanec, tedaj so hrčali po vežah ali med smetmi zapuščenihi hiš.

Policija se je trudila na vse načine, da bi pregnala te nevarne goste, toda najbolj energične odredbe so ostale brez uspeha.

Dasi so bili neprestano zalezovani in v večni nevarnosti, da jih aretirajo, pa so se vračali v svoja shajališča z idiočno vztrajnostjo, sledječ neki tajni, nepoznani želji.

Policija je imela v okolici neprestane pasti, v katere se je od časa do časa ta ali lopov ujel. Kadar je policija šla pregledovat nastavljene pasti, je bila vselej gotova, da se bo kaj ujelo. Tudi to pot je načelnik policijske postaje zaklical odhajajočim detektivom: "Bom že pripravil prenočišče za naše goste. Dobro zabavo in srečo vam želim!"

Slednje besede so bile precej ironične, ker vreme je bilo skrajno neprijetno.

Že več dni so vladali znežni viharji nad vsem mestom, in v nedejo so se tla začela tajati, tako da si gazili po ledenih mlakužah do gležnjev visoko. Poleg tega je pa bil zunaj še vedno precejšen mraz in brila je sapa, kj je skušala prodreti do mozga. Pri vsem tem pa je prevladovala tako gosta megla, da nisi videl lastne roke pred očmi.

"Pasje delo je to," godrnja eden izmed detektivov.

"Da," mu pritrjuje drugi, ki je bil inšpektor in ki je vodil skupino policistov. "Zdi se mi, če bi imel letnih dohodkov trideset tisoč frankov na leto, da ne bi sedaj taval tod okoli."

"Na levo, fantje!" zapove Gevrol; "zavili bomo v d'lvry ulico, potem pa po bližnji poti Chevaleret cesti."

Od tu naprej so se šele začele težave za skupino.

Pot jih je vodila preko napol dovršene ceste, kj se imena ni dobila, polna blatnih lukenj in ponensnažena z odpadki.

Tu ni bilo več luči ali pivnic, nobenih pritajenih korakov ali glasov; vse je bilo puščobno, žalostno in molčeče. Človek bi mislil, da se naha-

ja stotine milj od Pariza, da ni bilo slišati neprestanega šuštenja, ki vedno prevladuje v velikih mestih.

Policisti so si zavijali hlače navzgor in počasi korakali naprej, opazujoč vse v svoji okolici kot Indijanec, ki preži za svojim plenom.

Pravkar so zapustili Rentier ulico, ko vzdrami nočno tišino silovit krik.

Na onem prostoru in ob taki uri je bil ta krik tako strašno značilen, da so vsi policisti obstali kot na povelje.

"Alj ste slišali, general," vpraša eden policistov komaj slišno.

"Da, da, nekoliko živega de-

rejo iz kože v tej okolici, ne daleč od tu — toda kje. Tiho in poslušajmo!"

Detektivji stoje nepremično na mestu in skoro zadržujejo dihanje, in kmalu začujejo drugi krik, ali boljše divji vršč.

"Aha," vzklikne načelnik, "pri Poivrievru je."

In ko močje molčijo, vzklikne Gevrol ponovno:

"Kaj, ali vam ni znana pivnica Chupinove matere, ki se nahaja tu na desno! Hitite!"

In kot bi hoteli dati sam vzgled se pivi zapodi v beg v smeri kot je označil. Detektivji mu sledijo, in v dobri minuti so že v negi beznici, ki je stala na samem.

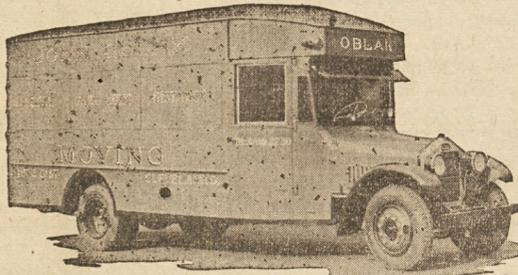
rejo iz kože v tej okolici, ne daleč od tu — toda kje. Tiho in poslušajmo!"

Detektivji stoje nepremično na mestu in skoro zadržujejo dihanje, in kmalu začujejo drugi krik, ali boljše divji vršč.

"Aha," vzklikne načelnik, "pri Poivrievru je."

In ko močje molčijo, vzklikne Gevrol ponovno:

"Kaj, ali vam ni znana pivnica Chupinove matere, ki se nahaja tu na desno! Hitite!"

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavrje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St. HE 1-2730

NA NOVEM NASLOVU!

Mojim klientom in naročnikom "BARAGOVE PRATIKE" in Baragovih knjig naznanjam, da sem se preselil na novi naslov v Chicško predmestje BERWYN, ILLINOIS.

Moi NOTARSKI URAD in urad "BARAGOVE PRATIKE" je od zdaj naprej sedeči:

JOHN JERICH

NOTAR in IZDAJATELJ "BARAGOVE PRATIKE"
6519 West 34th Street Berwyn, Illinois

Telefon: Stanley 5863

(Izrežite ta oglas, da boste imeli naslov in telefon pri rokah)

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue Henderson 1-0628

Berite roman, ki vzbuja zanimanje povsod, kjer žive Slovenci!

"TA ROMAN BI MORALI BRATI VSI SLOVENCII!"

soglašajo narodni voditelji kot škof dr. Rožman, pesnik Ivan Zorman, pisatelj Karel Mauser in drugi odlični možje, pa tudi preprosti čitatelji

Knjiga obsega 274 strani, je trdo vezana z lepo naslovnico (na levi) in stane \$3.00, po pošti \$3.25, po pošti izven mej U.S.A. \$3.50. Denar pošljite z naročilom.

Naroča se pri:

AMERIŠKA DOMOVINA ali TRIGLAV PUBLISHING
6117 St. Clair Ave. 1107 E. 74 St.
Cleveland 3, O. Cleveland 3, O.

Naprodaj tudi pri tvrdkah:

GRDINA GIFT SHOPPE, 6113 St. Clair Ave.
A. KOLLANDER, 6419 St. Clair Ave.
STEVE F. PIRNAT, 6516 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio

V Milwaukee, Wis., pri
OBZOR PUBL. CO., 830 So. 5th St.

V BLAG SPOMIN

SESTE OBLETNICE SMRTI NEPOZABNEGA SOPROGA IN DRAGEGA OČETA

Frank Skrab

ki ga je Bog prerano poklical k sebi dne 27. marca 1944.

Šest let je že minilo, odkar si nas zapustil ter počivaš v grobu, toda še vedno živim v duhu med nami in boš živel v blagem spominu, dokler se tudi mi ne združimo s Teboj v večnem raj.

Žalujoči ostali:

ROSE SKRAB, soproga;
ROSE in FRANCES, hčeri;
JAMES, WILLIAM in JOSEPH, sinovi.

Cleveland, O. 27. marca 1950.

V BLAG SPOMIN

PETE OBLETNICE SMRTI ODKAR JE IZGUBIL SVOJE MLADO ŽIVLJENJE NA BOJNIH POLJANAH V NEMOLJI DNE 26. MARCA 1945 NAŠ NEPOZABNI SIN IN BRAT

Frank S. Drobnik

Že pet let je zdaj minilo, ko si Ti zapustil nas, slike Tvoje v naših srcih zbrisati ne more čas.

Nova spet pomlad prihaja, vse se oživelo bo, vse te Tebe, naš predragi, nikdar več nazaj ne bo.

Počivaj, mlado srce blago, saj enkrat boš zopet bilo, v veselju, stanovitni sreči, se z nami boš spet združilo.

Tvoji žalujoči:

JOSEPH in ANGELA DROBNIK, stariši;
GABRIEL, brat;
ELSIE ZABOROWSKI, sestra

Cleveland, O. 27. marca 1950.

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠE NEPOZABNE SOPROGE, MATERE IN SESTRE

Ane Maver

ki je zavedno zatisnila svoje dobre oči dne 23. marca 1949.

Rahla naj te zemlja krije, spavaj draga mat' sladko, luč nebeska naj ti sije, mir in pokoj naj ti bo.

Žalujoči ostali:

ROMAN MAVER, soprog, in OTROCI

Cleveland, O. 27. marca 1950.

Velika odprtija

v četrtek 30. marca

ob 7 zjutraj

Dobrodošli v New Central Market — vse nove stojnice, vse z refrigeracijo — najbolj čista, najfinejša javna tržnica v Clevelandu. Jo prav lahko najdete — ravno čez cesto od starega prostora.

Tržni dnevi in ure
torek - četrtek - petek
odpre ob 7 zjutraj do 6 zvečer
Ob sobotah od 5 zjutraj do 6 zvečer

Pridite, da boste srečali svoje stare prijatelje. Prihranite denar, kupujte zgodaj, polagoma, prijazno za vse vrste meso, ribe, mlečne izdelke, sadje, zelenjavo, pecivo, grocerijo.

New Central Market East 4th at Bolivar

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

